

mine destituatur, quasi sine nomine uocauerunt: tertia autem, quæ gemina est, quamque uerum orificijs, quibus aquam manus lauaturis affundimus, respondere arbitati sunt. Deinde laryngis operculum ipsius quoque conformationem ingreditur, quod ex cartilaginea membranaque & pingui substantia (quemadmodum & tertia cartilaginis superior pars) constituitur. Reliquæ asperæ arteriæ corpus innumeris cōformatur cartilaginibus, una serie eademque forma sese habentibus. Forma quidem circulo correspondet, cui quarta pars sit exacta. propius enim ad anuli circuli uel perfecti figuram quam quidam arbitrantur accedunt. Quod sanè is ad amulsum perpendit, ex quo Celsus primum quarti libri Caput uertit, in quo hanc cartilaginum imaginem dorsi uertebis comparat. Quamquam enim Celsus illius auctoris mentem parum aptè explicauerit, ex cartilaginum tamen uertebiarumque imagine leui negotio colligitur, illum autorem cartilagine non simpliciter uertebis contulisse: uerum duntaxat circūferentiæ superficiem quæ corporum thoracis & lumborum (non autem ceruicis) uertebiarum. Horum namque corporum imago cartilaginum orbi ductuque quam simillima uisitur. Cartilagine hæ in orbiculo arteriæ figuram imitantur, corpus tamen ipsorum teres non est, sed quodammodo quadrangulare, multo interim latius quam crassius. Deinde cartilagine hæ non eandem toto corpore seruant crassitiem: in medio enim crassiores sunt quam in extremis, quibus paulatim attenuantur, ac uelut in membranam degenerant. Extremis his stomachum respiciunt, media autem parte & crassiori anteriorem asperæ arteriæ sedem efficientes. Neque arbitretur quispiam (illorum sententia delusus, qui à perfecti circuli figura cartilagine solū desinere prodiderunt, ne arteria stomachi plus æquo comprimeret, uerum potius ut stomacho deglutienti cederet) eas hanc formam speciemque in caudice ipsius arteriæ duntaxat seruare: in pulmonis uerò substantia completos effici circulos, quandoquidem in pulmonis substantia perinde ac in caudice sese habent, & quod inibi aliter construi nequiuissent, in arteriæ partium usus commemoratione ostendam. Cartilagine hæ continua serie ac æqualiter semper mutuo distantes in arteria collocantur, & non tantum inuicem disiunguntur, quanta illarum à superiori parte ad inferiorem est latitudo, nisi quum arteria aëre turget: concidente enim arteria, cartilagine inuicem propinquius accedunt. Cartilaginum inter se connexus primum propriæ cuiusque cartilaginis membranæ interuentu perficitur. Quemadmodum enim omnibus fere ossibus, & etiam laryngis cartilaginibus membranæ quædam, eo quod ossium sit inuolucrum, nuncupata obducitur, pari quoque ratione circulares asperæ arteriæ cartilagine simili membranæ integuntur, quæ ex demissioribus elatioribusque sui partibus processus exporrigens, illarum interuentu cartilagine inuicem cōnectit, uelut membraneum uinculum inter duas cartilagine sese respicientes efformans. Neque solum inter cartilagine, ubi ab inuicem æqualiter distant, eiusmodi confurgit uinculum, uerum etiam ab extremis cartilaginum partibus stomachum respicientibus similes membraneæ processus exporriguntur, ex quibus continuum quoque instar membranæ uinculum efficitur. His cartilaginibus membranisque aliæ duæ accedunt membranæ, ab ipso usu tunica non immerito appellata. Atque una quidem externæ arteriæ superficiem undecunque amplexatur, membraneis illis cartilaginum uinculis pertinacissime connata. Hæc tenuis est, illisque tunica par, quas peritonæum & succingens costas membrana ipsis affirmatis uasis præbent. Præsentis tunicae interuentu arteria conterminis partibus colligatur, ipsaque imprimis recurrentes neruos securissime desert. Altera arteriæ tunica hæc longè dignior, internam uniuersæ arteriæ sedem succingit, atque ad cartilaginum inter se colligationis robur plurimum auxiliatur. Interior tunica exteriori multo crassior existit, quamuis etiam tenuis sit & ualida. Adnascitur uerò robustissime cartilaginum proprijs membranjs, & interna sede pingui quodammodo humore oblita uisitur, non undecunque eandem seruans crassitiem. Quum enim linguæ, labrisque & palato, & ipsi demum stomacho communis sit, in laryngis cavitatē crassior euasit, & pinguedine inter cartilagine & externam ipsius superficiem obducitur. Vbi uerò rima lingula uel laryngis conuenit, hæc tunica utrinque ad latera dura callosa que efficitur, ac cum substantia colorem quoque immutat: ut enim hic durior, tanquam à frequenti dum spiritum retinemus compressu euadit, ita quoque magis ibidem callosa reddita, candicat, albescitque. Ea parte qua tunica arteriæ ramos in pulmonis substantia diffusos succingit, subliniit uel, tenuior longè quam in larynge uisitur: in caudice uerò arteriæ medio se habet modo. Per uniuersæ tamen arteriæ cavitatem, hanc tunicam rectis fibrjs intertextam esse, ex sectione didicimus. Quæ etiam ostendit glandulas alterutra parte singulas ad laryngis radicem adnatas, quæ magnæ sunt & fungosæ admodum, carnisque propemodum coloris, sed magis nigricantes, & uenis satis conspersis obductæ, quarum in secundo etiam libro, quum laryngis prosequeremur musculos, memini-

Qui asperæ
arteriæ carti-
lagines inuicem
colliguntur.

Duæ asperæ
arteriæ tuni-
carum extre-
rior.

Interior tuni-
ca.

Glandes la-
ryngis radici
adnate.

meminimus. Aspera arteria omni prorsus sanguine uacante ratione transitum ductum uel confert, deinde & uocis orationis uisibus uniuersa ipsius congruit fabrica. Ex faucebus cūm, recta in pulmonem ducit, hunc per uniuersum pulserie distribuens, ut pulmonis substantia hunc promptè reddat. Ceterum quod pulmonis proprium sit munus, asperam arteriam ita efformatam innuere, quod aptissimè deferat, ac rursus omnem qui cordi inutilis est, unā cum expirandum reddat. Ad hanc functionem, asperam arteriam inanitus concidere, atque rursus oppletus distendi potius uacui fuga magnopere replendum est, ac rursus comuenit, distendi comprimique aptum esse oportet. Quapropter distentionem dilatati pulmonis gratia fieri omnibus concessum censeatur, quam suorum ualorum distentio, non quidem asperæ arteriæ propaginum: expirationem uerò rursus figitur, concidit & arcatur, eaque ratione aërem in sua amplitudine contentum exprimit, propellitque, cuius ratio cinari per distendi in inspiratione & denuo comprimi in expiratione ad has functiones sat erat hanc ex membrana quapiam stomachum, aut arterias ipsas & uenas construi, neque illis nari, adeo sanè ut nunc frustra, quod ad aëris ratione uacui ex illo distentione, & rursus ad aëris propter ipsius cōpressionem, uel aliquam cartilaginem rerum Opifex ipsi largitus opificis industriam ostenderet, qui omnes asperæ arteriæ tubos ex cartilaginibus perfectos circulos constituentibus asperæ arteriæ quam quæ stomacho prætenditur construentes, si aspera arteria ita extrueretur, pulmonem neque possit, aut saltem in longitudinem, aut breuitatem duntaxat arteriæ ramos proficere posse. Neque minus illi hallucinarent, & non stomachi modo concidentem efformarent ingressus & egressus: quandoquidē præterquam quod ignorant, eo uenere ruditis, ut ipsos lateat, si aspera arteria semper æque tensa aperta esset, pulmonem neque unquam nihilque uacui fuga in asperam arteriam (ut quæ prius concidit ex follium animaduertere debuerit, quibus longè aliud reddit, quam reliquæ follium amplitudini adhibetur. Hæc promptam reddunt, ut opplet inanique possit: non autem & distendi comprimique ineptum. cuius naturæ si totus fons perdituros, ac instar lagenæ uicere follem futurum igneæ substantiæ arteriam constituentis est ratio, quæ hanc strit. At cartilaginibus abundauit quoque, ut non modicum fieret. Quemadmodum enim asperam arteriam leuissime nomine membraneam confici idoneum fuisset, ita quoque ramque prorsus fistularum, tibiæ & cornuum ritu effingatur, symmetriam quandam esse oportet, & robur aëris ipsi huiusmodi sanè substantia est cartilago, ex qua uniuersam ganientis & membranjs oportuisset. Verum quum absque nullo modo potuerit, illaque cōpressionem ac distentionem necesse summi rerum Opificis solertia, qui asperam arteriam simul organum molitus est. Atque tantum artificium in larynge magis, nunc minus claudi possit, & spiritum ipsum ex noi retinere ualeamus, & uocem nunc grauem, nunc leuem, promarium est instrumentum) arcuamus uel laxamus. Hæc nararundinum frustulis similem esse diximus: ac illi etiam rivas labris amplectimur. Congruit etiam usu, quamuis necijs, quæ ori illa instantes accommodamus. Deinde & organum fistularum foramini, quas transuerim inflamus, hæc